

(אק תאמין) ואק לאו

מפית בכטן

תביעת פיצויים בסך 100.000 דולר הגיש חייל אמריקאי פצוע, שנותה פעמים, נגד השרות הרפואי של צבא ארצות-הברית. בשעת הניתוח השני, שנערך כשנה אחרי הראשון, נמצא שהמנתחים השאירו בבטנו מפית שאורכה 75 ס"מ ורחבה 45 ס"מ.

דג הצוף

בורמאי צעיר בראנגון נדקר על ידי דג, בשעה ששאב מים מן הנהר. ברוגזו תפס הצעיר את הדג ונשך אותו, אולם הדג התחיל לקרוא לתוך פיו וירד לקיבה, שם המשיך להתנועע בחוקה. הרופאים הרגו את הדג בעזרת סמים.

האמבט של גרינג

יחד עם אוצר גדול של יינות יקרים ונברשות זהב, שהוסמנו ע"י גרינג בחיק האדמה, נמצא בשבוע שעבר האמבט בו היה הרייכסמרשאל רגיל להתרחץ. האמבט מצופה כסף.

בית סוחר לדוגמא

שני שומרים של בית-הסוחר סנטי-אנטואן בג'נבה נידונו למאסר של 12 חדשים בעוון לקיחת שוחד. השומרים הרשו לגנאי האסירים ולידידותיהם לישון בתאי האסירים. עשרה שומרים ושומרות אחרים נידונו לענשי מאסר של שבועיים עד שמונה חדשים.

מתוך העדויות נתברר שהנשים שילמו עבור הרשות להיכנס לבית-הסוחר, ובמקרים מסוימים אף דרשו השומרים שהנשים תבלינה תחילה לילה אתם. בתאים נערכו לפעמים סעודות חגיגיות עם תרנגולות צליות ויין שמפניה.

כבישים עשויים מגומי

ממשלת ארצות הברית מתכננת את סלילתם של כבישים כלייבש-תיים, בהם ישמש הגומי כחומר עיקרי. מצפים שהדבר יגרום לגידול במטעי הגומי בעולם כולו.

גנבים מקוריים

אמריקאי עשיר מבוסטון, שניסה לשוא להניע את מכוניתו המהודרת, ביקש שני עוברים ושבים לדחפה. אחד מהם, שהעמיד פני מומחה, התישב ליד ההנהגה, בעוד שחברו עזר לדחוף. מש' הונע המנוע קפץ גם ה"עוזר" השני לתוך המכונית ושניהם נעלמו בה. בהשארם את הבעל עומד בכביש.

תקליטים
לפספון
אברהםסון
תל-אביב
רחוב בן-יהודה 9

„נתלד" הוא תוצאה של הרבה שנות ניסיון רפואי. זהו אמצעי מרגיע ומשקט כאבים ללא כל תוצאות מזיקות. פעיל נגד כאבי ראש, כאבי שיניים, גיורלגיה, הצטננות, שגרון, שפעת, כאבי הוסת וכו'.

ישבנו בה ארבעה-עשר איש. המים הגיעו עד לרובע יד מן המעקה של הסירה.

חתרנו במשך תשע שעות. מסביב שרר קור איום. היינו כולנו לבושים בפיגמות, או בגופיות ותחתונים, הח' תירה היתה מפרכת. הפחד שהרגשנו בו כולנו ברגעים האיומים והדאגה הנוראה לחברינו בסירה שנתהפכה, העיקה על כולנו.

שלושה ישראלים נעדרים

עם עלותנו לחוף, בשעה שבע ב' בוקר, התקהל המון רב, אך אף סירה אחת לא יצאה לקראתנו, למרות שהים בקרבת החוף היה שקט לחלוטין. רק סירה אחת יצאה, לבסוף, מרחק מטרים אחדים, לקראתנו.

לקחו אותנו לתחנת המשטרה, שם הופיע, כומר קאטולי שהביא לנו בגדים שונים ומשונים.

בין הנעדרים היה רק איטלקי אחד. לעומת זאת נעדרו, מלבד שלושת חברינו, הסיוארט המאלטזי שלנו, פאציו רוזווי (שקראנו לו, בעברית, שלום שושני) והמכונאי הראשי הדני שלנו. את כולם אפשר היה להציל לולא היה הלילה כה חשוך.

הסיפורים שנפוצו כאילו נקלטו קריי-אות עזרה שלנו וכאילו חשו לעזרתנו — כולן בדויות. לא היה לנו כלל אלוט, אלא רק רדיו-טלפון, שאינו מתאים למצב כזה.

תהיה „מסדה" חרשה

הסיפור, כמובן, לא נגמר בזה. תהיה „מסדה" חדשה. איני יודע מה גרם לטביעה, אך איש מאתנו לא יעזוב בגללה את הימאות. אניה יכולה לטבוע. זה הכל שייך למקצוע. אני מחכה בקר צר רוח לאניה השניה שתהיה לנו.

כר טבעה „מסדה"

(המשך מעמוד 3)

ושמוטב לחזור לחוף, שהיינו מרוחקים ממנו כ-17 ק"מ. ראינו באופק את רכסי ההרים הגבוהים.

אנשי הצוות הישראליים שהשתתפו במפע האחרון של „מסדה":

אנוש שטמפר, בן 25 מד'הרה, קצין ראשון. כבר טובעו 2 אניות תחתיו.

צבי נוימארק, בן 23, מד'תל-אביב, קצין שלישי. יוסף פלשטיין, בן 23, מד'תל-אביב, רבי-מלחים, נעדר.

אריה גוטליב, בן 20 מד'תל-אביב, מלח.

צדוק ברמן, בן 25 מד'דרום-אפריקה, מלח.

אורי פרוסקואר, בן 24 מחיפה, מכונאי שני, ארי-בע אניות כבר טובעו תחתיו.

שלום קליין, בן 19 מתל-אביב, מכונאי שלישי, נעדר.

שרגא בורובסקי, בן 25 מקרית-חיים, מנהל המד'שק, נעדר.

הסירה הקטנה שלנו מטיפוס „דינגי", היתה מיועדת לחמשה אנשים, אך עתה

הסירה מותקנת על סיפון האניה. האיי-טלקים, בבהלתם, לא סתמו את החור. קרעתי את הכיס מן הפיגמה שלבשתי, סתמתי את החור וצויתי על אחד האיי-טלקים להחזיק את רגלו עליו.

בינתיים הצליח אריה גוטליב, הישראלי השני שהיה בסירה, להשתלט על האיטלקים.

הסתובבנו כמה פעמים מסביב לאניה וחפשנו את הסירה השניה בעזרת פנס וצעקות, אך לא מצאנוה. היה חושך מוחלט. פתאום ראינו שתי דמויות תלויות מן האניה בחבלים, וחתרנו לקראתם. האיטלקים הקימו צעקה גדולה ודרשו שלא נחזור לאניה ושנשאיר את האנשים, פן תטבע סירתנו. לקחנו את שני האנשים — צירלי ואנוש שטמפר, הקצין הראשון שלנו מחדרה, וכן את רבי-החובל הדני, שנשאר על האניה. בדרך הוצאנו מן המים גם את אורי פרוסקואר, המכונאי השני.

שני האנשים סיפרו שהסירה השניה טבעה, ושהם חזרו בשחיה אל האניה, מרחק של עשרה מטר, ונחלו על החבלים.

האניה נעדרת

כשעתיים וחצי הסתובבנו מסביב לאניה. היא המשיכה לנטות עד שקצויה התרוננו נגעו במים, כחצי שעה אחרי שרבי-החובל ירד ממנה. וזה זכרוני האחרון ממנה.

מאחר שחיפושינו נשארו ללא תוצאות, החלטנו שאין טעם להמשיך בהם.

„נאות אביב" בתל-אביב

חברת „קרת" שבנתה את „טבעון", עיר הגנים המהוללת בשערי העמק, העבירה את מרכז הכובד של פעולותיה לאיזור של תל-אביב. החברה החלה עתה בבצוע שתי תכניות שכון רבות-מקום: האחת — הקמת עיר גנים חדישה בשם „תל-גנים" על גבול רמת-גן, והשניה — בנין שכונת „נאות אביב", שתכיל בתים משותפים מרווחים מוקפים גנים. השכונה תוקם בתל-אביב ליד הרחובות פרישמן, שדרות חן והנביאים. השכונה הוחגה יציקת הגג של הבית הגדול והראשון ב„נאות אביב".

ה' ליאופולד שן, מנהלה הכללי של חברת „קרת", הוא הרוח החיה בפעולות השכון שלה. במשך שנים רבות שמש בשעתו כיו"ר הק.ק.ל. בכרי-טניה וכבר אז היתה נהירה לו חומרת בעית השכון בארץ. בהעלותו את השאלה בפני ציור ני אנגליה הצליח לעניין כמה מהם ולשתתפם ביסוד „קרת" בשנת 1946. פעולות החברה מתאפשרות במדה מרובה ע"י העברת הון יהודי ארצה.

